

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124011648
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124011648.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7 4T/50/2024

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2025 v Prešove takto

rozhodol:

7 4T/50/2024

Obžalovaná

A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. XXX, okr. Prešov,

uznáva sa za vinnú, že

v období od 01. 09. 2023 do 30. 06. 2024 s výnimkou mesiacov november a december 2023 vo Fričovciach, okr. Prešov a inde z nedbanlivosti, ako biologický rodič, si riadne neplnila rodičovské povinnosti voči svojmu mal. synovi D. E., nar. XX. XX. XXXX tým spôsobom, že zanedbávala plnenie jeho povinnej školskej dochádzky, neodprevádzala ho do školy, nekontrolovala, či riadne chodí do školy a takto mu umožnila viesť záhalčivý život, v dôsledku čoho mal. D. E. na ZŠ Široké 141, okr. Prešov v uvedenom období v školskom roku 2023/2024 vymeškal celkom 590 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím ho vydala nebezpečenstvu spustnutia,
t e d a

z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhalčivý život a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

4

4T/50/2024

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na Okresný súd Prešov dňa 08.11.2024 obžalobu pod č. 2Pv 330/24/7707 – 13 na obžalovanú A. B. pre skutok tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátorka v podanej obžalobe právne kvalifikovala ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2025 bola obžalovaná A. B. na tomto hlavnom pojednávaní poučená o tom, že ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobila obžalovaná vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej v obžalobe prokurátorky kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátorky, ktorá navrhla vyhlásenie obžalovanej o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovanej A. B. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovanej v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovanej. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov, vrátane pripojených súdnych spisov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jej viny, uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe tak, ako je tento skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, kedy obžalovaná A. B. vydala svojho syna D. E., ako osobu mladšiu ako 18 rokov, nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas, čím naplnila skutkovú podstatu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovanej posúdil ako konanie vo vedomej nedbanlivosti, pretože obžalovaná vedela, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone a opísaným v skutkovej vete tohto rozsudku porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na riadnej školskej dochádzke a vzdelaní detí, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že porušenie nespôsobí /§ 16 písm. a) Trestného zákona/.

Zo správy obce Fričovce zo dňa 20.06.2024 o pomeroch obžalovanej A. B. vyplýva, že obžalovaná žije v obecnom nájomnom byte vo vlastníctve obce, kedy jej deti A., F. a D. absolvujú povinnú školskú dochádzku, avšak majú problémy s vymeškanými vyučovacími hodinami, pričom D. nechodí do školy vôbec. Rodina nemá žiaden majetok a v domácnosti je len základné vybavenie. Rodina nevie finančne hospodáriť a má dlh na dani za komunálny odpad. Obžalovaná je poberateľkou prídavku na maloleté deti a rodičovského príspevku. Rodina má v komunite celkom dobrú povesť, nevyvolávajú hádky a ani konflikty. Obžalovaná nepožíva alkoholické nápoje či iné návykové látky, nehrá na hracích automatoch a ani nestávkuje. Nie je v kontakte s osobami, ktoré by na ňu mali negatívny vplyv, naopak, niektorí občania sa rodine snažia pomôcť štatstvom, potravinami alebo drevom na kúrenie. Napriek slabej ekonomickej situácii vie obžalovaná zabezpečiť deťom denne stravu. Terénna sociálna pracovníčka obce pravidelne komunikovala s obžalovanou ohľadom dochádzky jej syna, a za zanedbávanie školskej dochádzky syna jej bola obcou uložená sankcia. Nakoľko jej syn D. požil alkoholické nápoje, za čo bol priestupkovo postihnutý, bol s obžalovanou vykonaný pohovor starostom obce.

Z rozkazu o uložení sankcie za priestupok vydaný Obcou Fričovce č. spisu FR-2024/51/OCÚ-03 zo dňa 31.01.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.03.2024 vyplýva, že obžalovaná A. B. bola uznaná za vinnú zo spáchania priestupku na úseku školstva a výchovy mládeže podľa § 37 ods. 1 písm. b) zákona č. 596/2003 Z.z., ktorého sa dopustila tým spôsobom, že zanedbala o povinnú školskú dochádzku svojho syna D. E., ktorý tak v školskom roku 2023/2024 od 01.11.2023 do 31.12.2023 neospravedlnene vynechal 98 vyučovacích hodín, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 30 Eur.

Zo správy o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch vypracovanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov dňa 21.06.2024 vyplýva, že rodičia maloletého D. nežijú v spoločnej domácnosti a o maloletého sa stará obžalovaná ako jeho matka. Rodina žije v dvojizbovom nájomnom byte napojenom na inžinierske siete. Domácnosť je zariadená opotrebovaným nábytkom. Obžalovaná bola pediatričkou detí v minulosti upozorňovaná na laxný prístup rodičov k dodržiavaniu pokynov a preventívnych prehliadok u maloletých detí. Životné potreby rodiny sú zabezpečované formou štátnych sociálnych dávok. Z dôvodu zanedbávania povinnej školskej dochádzky mal. D., rodina spolupracuje s Centrom pre deti a rodiny DRaK, a to za účelom obnovy rodičovských zručností. Úrad vykonal s obžalovanou niekoľko pohovorov, kedy bola obžalovaná dôrazne upozorňovaná na plnenie si svojich rodičovských povinností a trestnoprávne dôsledky, ak si maloletý D. nebude plniť povinnú školskú dochádzku.

Z aktuálnej Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaná bola doposiaľ dvakrát priestupkovo postihnutá a to za priestupok zo dňa 28.01.2020 proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustila ako chodec bez reflexných prvkov, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 20,- Eur a za priestupok zo dňa 23.10.2022 právne kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch za hrubé správanie, kedy vyťahala poškodenú G. E. za vlasy.

Z odpisu Registra trestov SR, generovaného elektronicky ku dňu 21.05.2025 a týkajúceho sa obžalovanej vyplýva, že táto bola doposiaľ trikrát súdne trestaná, všetko rozhodnutiami tunajšieho súdu pod sp. zn. 33T/34/2022, 6T/31/2023 a 41T/72/2023. Súd všetky spisy vzťahujúce sa na tieto odsúdenia pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal ich podstatný obsah.

V konaní pod sp. zn. 33T/34/2022 bola dňa 19.05.2022 na tunajší súd podaná obžaloba na obvinených G. E. a A. B. pre skutok, ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona. Súd vydal dňa 29.11.2022 trestný rozkaz, ktorým uznal oboch obvinených za vinných, že v školskom roku 2021/2022 v období od 02. septembra 2021 do 10. marca 2022 v obci Široké, okr. Prešov a inde, ako zákonní zástupcovia svojho maloletého syna D. E., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. E. XXX, H. B., tohto z nedbanlivosti vydali nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnili viesť záhaľčivý život a zanedbávať povinnú školskú dochádzku, následkom čoho mal. D. E. ako žiak 5.A triedy Základnej školy v obci Široké, okr. Prešov v uvedenom období vymeškal školskú dochádzku, pri ktorej mal 358 neospravedlnených vyučovacích hodín, čím takto porušili ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine č. 36/2005, podľa ktorého sú rodičia povinní venovať sa sústavne a dôsledne starostlivosti o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, a to aj napriek písomným predvolaniam, zasielaným školou rodičom dieťaťa za účelom vykonania pohovoru s nimi pre nedbalú školskú dochádzku ich syna, napriek písomným oznámeniam a upozorneniam, zníženou známkou zo správania u menovaného žiaka za neospravedlnené vyučovacie hodiny, k náprave školskej dochádzky u maloletého dieťaťa nedošlo, a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku z podanej obžaloby uložil obžalovanej A. B. trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jedného roka. Vo vzťahu k obžalovanej A. B. nadobudol tento trestný rozkaz právoplatnosť dňa 28.12.2022. Zo spisu ďalej vyplýva, že súd v ďalšom konaní nerozhodol o osvedčení alebo neosvedčení sa obžalovanej, čím sa vo vzťahu k obžalovanej A. B. vo vzťahu k tomuto odsúdeniu uplatňuje fikcia osvedčenia sa podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona.

Zo spisu vedeného pod sp. zn. 6T/31/2023 vyplýva, že dňa 18.05.2023 bola na tunajší súd podaná obžaloba na obvinených G. E. a A. B. pre skutok, ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Súd vydal dňa 29.09.2023 trestný rozkaz, ktorým uznal oboch obvinených za vinných, že v školskom roku 2022/2023 v období od 02.09.2022 do 21.12.2022 v obci Fričovce, okres Prešov a inde z

nedbanlivosti si ako biologickí rodičia riadne neplnili rodičovské povinnosti voči maloletým synom D. E., nar. XX.XX.XXXX a F. B., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že zanedbávali plnenie ich povinnej školskej dochádzky na Základnej škole, Široké č. 141, čím im umožnili viesť záhaľčivý život v dôsledku čoho maloletý D. E. v uvedenom období školského roka vymeškal v počte 163 neospravedlnených vyučovacích hodín a maloletý F. B. vymeškal v počte 183 neospravedlnených vyučovacích hodín aj napriek písomným upozorneniam školy na nedbalú školskú dochádzku maloletých žiakov, obvinení nespolicupracovali so školou ohľadom vzniknutého problému detí, obvinená bola viackrát oslovená sociálnou pracovníčkou ohľadom školskej dochádzky detí, náprava nenastala, a zanedbávanie školskej dochádzky sa preukázalo aj u ďalšej maloletej dcéry A., pričom za zanedbávanie školskej dochádzky maloletých detí už boli obvinení v minulosti odsúdení, a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku z podanej obžaloby, uložil obžalovanej A. B. trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Vo vzťahu k obžalovanej A. B. nadobudol tento trestný rozkaz právoplatnosť dňa 25.10.2023.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 41T/72/2023 vyplýva, že dňa 29.11.2023 bola na tunajší súd podaná obžaloba na obvinených G. E. a A. B. pre skutok, ktorý prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 22.03.2024 súd uznal oboch obvinených vinnými, že v školskom roku 2022/2023 v obci Fričovce, okr. Prešov a inde, ako biologickí rodičia detí a to mal. D. E., nar. XX.XX.XXXX, mal. F. B., nar. XX.XX.XXXX a mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, tieto úmyselne vydali nebezpečenstvu spustnutia tým, že im umožnili viesť záhaľčivý spôsob života a zanedbávať povinnú školskú dochádzku, čím takto porušili ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine č. 36/2005, podľa ktorého sú rodičia povinní venovať sa sústavne a dôsledne starostlivosti o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, kde následkom ich konania detí na Základnej škole v obci I. E. XXX, okr. Prešov vymeškali a mali neospravedlnené vyučovacie hodiny tak, že mal. D. E. v období od mesiaca január 2023 do 30.06.2023 vymeškal celkovo 522 neospravedlnených vyučovacích hodín, mal. F. B. v období od mesiaca január 2023 do 30.06.2023 vymeškal celkovo 471 neospravedlnených vyučovacích hodín a mal. A. B. v období od mesiaca september 2022 do 30.06.2023 vymeškala celkovo 256 neospravedlnených vyučovacích hodín a to aj napriek písomným oznámeniam zasielaným zo strany školy rodičom detí pre ich nedbalú povinnú školskú dochádzku, zasielaným predvolaniam rodičom detí za účelom vykonaniu pohovoru s nimi, ako aj už vykonanými pohovormi s rodičmi detí, k náprave školskej dochádzky u maloletých detí nedošlo, a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku z podanej obžaloby uložil obžalovanej A. B. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so zaradením na jej výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň v rámci súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/31/2023, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 14.01.2025, sp. zn. 2To/20/2024 vydaným na podklade odvolania obžalovanej A. B., zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 22.03.2024 a uložil jej súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so zaradením na jej výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň v rámci súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/31/2023, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Zohľadnil aj primeranosť sankcii podľa § 33a Trestného zákona.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

U obžalovanej súd nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona. Napriek priznaniu obžalovanej ku skutku, ktorý sa jej kladie obžalobou za vinu, za ktoré možno považovať vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná z jeho spáchania, pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona absentuje druhá kumulatívna podmienka stanovená Trestným zákonom pre túto poľahčujúcu okolnosť, a to je úprimná ľútosť, ktorú však obžalovaná v priebehu hlavného pojednávania nevyjadrila, hoci tak mohla urobiť kedykoľvek v priebehu hlavného pojednávania, vrátane záverečnej reči alebo v práve posledného slova. Na strane druhej u obžalovanej súd zisťuje prítomnosť jednej priťažujúcej okolnosti a tou je predchádzajúce odsúdenia obžalovanej / § 37 písm. m) Trestného zákona/, kedy súd prihladol na odsúdenie v konaní pod sp. zn. 6T 31/2023, ktoré v čase spáchania skutku nebolo zahladené. Súd na toto odsúdenie prihladol aj vzhľadom na druhovú zhodnosť tohto odsúdenia z hľadiska právnej kvalifikácie skutku s prejednanou trestnou vecou. Z týchto dôvodov ani neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil osobu obžalovanej, u ktorej sa jedná o jej štvrté odsúdenie za totožný trestný čin (aj keď odsúdenie v konaní pod sp. zn. 41T/72/2023 je k prejednávanej trestnej veci vo vzťahu nepravej recidívy). Obžalovaná však už bola predchádzajúcimi odsúdeniami varovaná, aby nepokračovala v trestnej činnosti, ale je zrejmé, že tieto varovania nemali žiadny efekt. Rovnako bola viackrát varovaná a upozorňovaná aj Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov a to v súvislosti o zanedbávaním školskej dochádzky svojich detí. U obžalovanej sa teda nejedná o jednorazové konanie, ktoré vyplynulo možno z nejakej konkrétnej životnej situácie, ktorú nezvládala, ale o dlhodobé zanedbávanie starostlivosti a výchovy svojich detí, ktorej súčasťou je aj zabezpečenie riadnej školskej dochádzky, čo dôkazom je aj upozorňovanie zo strany pediatričky na nevykonávanie preventívnych prehliadok. Súd zohľadnil aj následok, ktorý obžalovaná svojim trestným činom spôsobila a tým samozrejme nie nielen porušenie samotného záujmu štátu, ktorého ochrana je objektom trestného činu, ale aj následok prejavujúci sa v enormne vysokom počte vymeškaných hodín jej syna D., ktorý sa tak nutne odrazil na úrovni jeho vedomostí, čo potvrdila svedkyňa J. – výchovná poradkyňa poškodeného D.. Obžalovaná tak nepriamo zobrala šancu svojmu synovi vymaniť sa zo zaostaleho prostredia marginalizovanej rómskej komunity, v ktorej žije a znížila jeho šance na lepší život, ktorý by mohol mať pri lepšom vzdelaní, čo je podmienkou na lepšie uplatnenie sa na trhu práce. Aj toto musí a chce súd nutne brať na zreteľ, pretože zachovávanie povinnej školskej dochádzky je výlučne povinnosťou rodičov a štát ju považuje za tak dôležitú, že ju chráni aj prostredníctvom trestnoprávneho postihu za jej nedodržiavanie.

Z týchto dôvodov, ktoré zohľadnil, zohľadniac tiež priťažujúcu okolnosť, ako aj nedbanlivostný charakter trestného činu, uložil obžalovanej trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, teda stále pri dolnej hranici Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby pre žalovaný trestný čin (od šesť mesiacov až do piatich rokov). Tento trest zohľadňuje priznanie obžalovanej, ale bez ľútosť nad svojím činom, jej trestnoprávnu minulosť a aj následky, ktoré svojim trestným činom spôsobila a na ktoré súd poukázal vyššie. Tento trest má zároveň viesť k tomu, aby si obžalovaná po štvrtom odsúdení uvedomila svoju zodpovednosť rodiča a samotný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody ju bude viesť ku korekcii jej správania v tom smere, aby sa v budúcnosti vyvarovala trestnej činnosti a riadne sa starala o svoje deti.

Nakoľko obžalovaná nebola doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd ju za splnenia podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe týchto dôkazov a po ich vyhodnotení súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.